

a kod sastav-
ova naši ze-
nismo imali.
nu smo svi na

sto se prora-
zpolaganje u
vjeću, u kojem
čestvstva Istre t.j.
čestvstvima, zastupnika
čestvstvima
amo glasovati
što se naše
čestvstvo svuda
se naše uči-
te vlasti učili-
te škole, iste
posla i bolje
čestvstvo učili-
te, kakva se je
čestvstvo kod
zvoljenih uprak
čestvstvo, potre-
načem našem
čestvstvu na
čestvstvu po-
svatku luku
a, nemožemo
u istinu ni

rina.

pustiti videt
oni dini, kada

tupit mej po-

e da te oni
uzeljski talijan

ili na poljistju
vi?

čani, drugi d-
Kriči; ja go-
taju u Voltu

je kako u na-
da bi pobig

kapitanate za
stivo!

oteli zabran

mala škola
carske oblasti

osi.

1 Metoda pri-
čini Martin
lje K⁴ sakru-
tu Hrvatsko-
labinškim Il-
om pogreba
ja rudokopa
Diminičić
iliga i Martin
i S. Lovre
drije Bon dars
TAK 20. Z

Broj 64. Pula, u četvrtak dne 4. rujna 1902. God. XXXIII.

naslovna strana

glas, Prigodana id-
u i racunom se na temelju
log cincia ili po dogovoru.

ira predložbu ostaje id-
se naputnicom ili polo-
m post. sedionice u Beču
administraciju liste u Puli.

narutbe valja točno oz-
i im, prezime i najbliže
postu predbrojniku.

list na vrijeme ne primi,
to javi odpravniku u
prem pismu, za koji se
čeka potvrda, skrećiva na
napis „Reklamacija“.

kovog računa br. 847-849.

Telefon tiskare broj 38.

„Slikom rastu male stvari, a nosloga sve poljoprivari“. Narodna poslovka.

Odgovorni urednik i izdavatelj Josip Hain. — U nakladi tiskare J. Krmpotić i drug. u Puli. — Glavni suradnik prof. Matko Mandić u Trstu.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

U svakom rastu male stvari, a nosloga sve poljoprivari. Narodna poslovka.

Cesar u Istri.

Od 1. o. m. nalazi se u našoj sre-
bi Njeg. Veličanstvo, koje je armo stiglo
prvotno nadvojvode Rajmara, da prisust-
uje velikim pomorskim vježbama. Njeg.
čestvstvo stiglo je državnom željeznicom
Ljubljani dne 1. o. m. ranо u jutro,
a kolodvor čekali su vladari zemaljski
predsjednik barun Hein, gradski načelnici
ribar i još nekoje osobe. Pripust na ko-
dvor nebijas občinstvo dozvoljen. Vladar
je popitao o napredku slovenske me-
opole, o čemu ga je načelnik točno oba-
vestio. Na postaji u Divaci čekali su Njeg.
čestvstvo od strane oblasti c. k. na-
čelnika grof Goess, kotarski poglavac iz
čezane g. Rebek, više drugih činovnika i
možtvo naroda. U imu naroda pozdravio
je vladara u njemačkim jezikom po-
jednik Muha iz Lokve premda neobna-
šikavu javnu službu.

Sa postaje u Divaci krenuo je dvorski
vlak poslije 9 sati u jutro burno pozdrav-
jen od naroda. Na raznih postajah od
Divace do Pule očekivalo je pučanstvo u
svečanom ruku cara i kralja. Mnogobrojno
bijasakupljen narod na postajah u Bu-
zeatu i u Cerovlju, Pazinu, Sv. Petru u
Sumi, Kanfanaru sve do Pule.

U Puli zaustavio se je dvorski vlak
na obali pôlag novog mulja, koga su tom
prigodom krstili „muljem carice Jelisave“. Tuj
pozdravio vladara predstojnici obla-
stih. Sa obale uputio se je vladar sa
pratnjom na carsku jahtu. Odotek i ho-
ravku Njeg. Veličanstva u pojedinim mjestih
Istre izvješćujemo — u koliko smo dobili
obavesti — pobliže na drugom mjestu.
Ovdje izlizeno još jednom, da je prejas-
noga vladara naš narod svuda oduševljeno
osobito u pozdravio.

Jer naš izvještaj nije mogao dobiti
umoljenu izkaznicu, da bi mogao iz bliza
viđati glavnije momente dolazaka i pri-
mitka Njeg. Veličanstva u Puli, nije nam
moguće točnije izvestiti o primiku u Puli.
Dostavljamo samo to, da se posvuda no-
vinarom daje barem neku pogodnost kod

P O D L I S T A K

O hrvatskim čitaonicama u Istri.*

Na sastanku istarskih visokoškolaca u Pa-
zinu dne 10.VIII. 1902. čitao stud. phil.
Ivan Ivančić.

U ovo nekoliko rieci hoću da raz-
motrim stanje naših čitaonica u Istri;
njihovu zadaci, kakve su one danas ve-
ćinom, da li zadovoljuju svojoj prvotnoj
zadaci, kakvu korist imade od njih istarski
seljak, kakov bi morao imati, kako bi se
dalo te čitaonice promjeniti, da bi odgo-
varale svojoj zadaci; koliko možemo mi
visokoškolci pri tom pomoći itd. — Uz
put osvrnut ću se, bez ičje zamjere, na
hrvatsku inteligenciju u Istri.

*) Ovaj sastavak prihodujemo bez
nakvog popravka i opazke, hodreć time
naše mlade sile na sudjelovanje u jednino-
mu smislu. Op. ur.

Početak našim narodnim čitaonicama
moramo tražiti u ilirskom pokretu, dokle
od prilike u četrdesetim godinama. Kad se je ilirski pokret počeo širiti, kad je celi slavenski jug bio oduševljen za ilirsku ideju, kad su u Zagrebu pokrenuli „Ilirske novine“, književno društvo, narodno ka-
zalište itd., uvidjeli su pokretnici Ilirizma, da one ideje, ono „oduševljenje, koje je
vladal u Zagrebu, glavnog grada i središta svih Hrvata, da to ne smije ostati
samo tamo, nego da sve to mora postati
svojom cijelog hrvatskog naroda, da se sve
to mora prenjeti i u pokrajini. Za to su
dosli na misao, da podignu što više društva
po pokrajinama, u kojim bi se širile one
ideje, koje su se porodile i započele u
Zagrebu, u kojim bi se čitale „Ilirske no-
vine“, u kojim bi se okupljao narod u jed-
jedno kolo i podučavao u raznim kon-
stitutivim stvarima. Ta društva imala su biti
na neki način podružnice svega onoga, sto
je u Zagrebu nastojalo; ona su moralna

biti ogušta za probudjenje naroda i ši-
renje narodne ideje. Kroz ta društva imale
su se širiti medju hrvatski narod ideje
ilirizma, širiti rođodobne popjevke i držati
narod na okupu. No, ta društva imala su
također i tu zadaću, da poučavaju narod
u najjednostavnijim pojmovima raznih
grana znanosti. Ta su se društva s vre-
mem razvila i promjenila u naše da-
našne čitaonice. U svakom ovećem mjestu
širom hrvatskih zemalja nicala su takova
društva. Na stotine bilo je sada rasdišta
ideja, koje su nikle iz ilirskog pokreta.
Narod se je stao u njima sakupljati, bu-
dit, oduševljavati. — Nego li su se društva
tiekom vremena izrodila, da tako rečem:
postala su jedino „čitalačka društva“, a u
njima vidimo samo „gospodu“, dok je
„prosti narod“ ostao daleko od njih.

Zrake ilirskog pokreta prodirele su
po malo u sve hrvatske zemlje. Naša Istra
stupila je također u kolo svojih pose-
strima, ako i malo ka snije od njih. Nas

Izlati svakog četvrtka e-
pošte.

Netiskani dopisi će ne vrakaju, a
ne podržani neprimaju.

Predplata za poštarnim stojil-
icama 12 K u obz.) na godinu
ili K 6, odn. K 3 — na
pol godine.

Ivana carevine više poštarna.
Pista i titulice se u Puli.

Prijedim broj stoji 10 h, zato-
stali 20 h koli u Puli, toll-
izvan iste.

Uredništvo i uprava nalaze se
u Tiskari J. Krmpotić i dr.
(Via Sissano), kamo neka se
nalazuju pisa pisa i pred-
plate.

Nu koristili mi time malo ili nista,
držimo, da nas — dok možemo i koliko
možemo — veže uvjež patriocična dužnost,
da održavamo narod rane s kojih bolje
i mane, koje su se njega prihvatile, kao
sto i to, da mu pokazujemo put, kojim
ima stupati, ako ne želi svoju političku
smrt. Dužni smo upozoravati ga na nje-
gove neprijatelje i na propast, koja mu
od njih prijeti, ako ih za vremena ne
upozna i od njih se ne osigura. Kada
to učinimo iako nam bude rodoljubno
srde kvarilo, što je naš glas ostao
glas vajpućega u pustinji, ipak će nam
savjest biti mirna, jer smo dužnost svoju
ovršili.

Već zadnjih puta iztakli smo plodove
talijanske kulture; dokazali smo, da su
naši tobožni Talijani — a pravje hrvatski
renegati — sve, prije nego li ljudi
kulturni, naobraženi i plemeniti, jer prava
kultura uči poštovati i ljubiti svoju narod-
nost i predjelovski svoj jezik, a njih je
talij. kultura naučila svemu protivno. —
Medutim ugladjenost, finota i plemenitost
nasih „Talijana“ crpljena iz dvjetištečne tal-
kulture, nije se tu zaustavila, ona je pošla
dalje. Naši „irredenti“ hoće, da se i pos-
ljednji Lošinjan uvjeri o blagotvornoj moći,
kojom deluju talij. kultura na malde nje-
zine gojence, — naše talij. „studente!“
— Vi, „barbari“ Hrvati, vi ljudi bez kul-
ture, nezalice (i kako nas još ne zovu ti
„fini“ Talijani), zašto ne slušate naše „Ta-
lijane“, zašto ne prezrete listom svoj je-
zik? Zašto ne plijavate na svoje hrvatsko
ime i narodnost, zašto ne predjete svi
redom u talijanski tabor, kamo vas zovu
bez preslanka naši nespašenaci?! Ta
gleđajte malo pobliže, koliko su oni na-
prednji od vas, koji se ne hrani talijanskom
kulturom; gledajte samo plodove
njihove kulture, pak kanite se, molim vas,
vašeg oduševljenja, vašeg prijelanja uz

narod čamio je u talijanskom robstvu;
učenih ljudi hrvatske narodnosti u Istri
nije bilo a da bi mogli narod podučiti i
izbaviti ga iz žđrija toga sužanjstva. Ali
malo po malo počele su zrake narodne
prosvjetje prodirati i u ovu zapuštenu hrvatsku
zemlju. Našemu narodu počela svitati
zora a na obzoru pokazu se narodne
zvezde kao Dobrla, Vitez, Laginja, Spin-
čić i drugovi.

Drevni Kastav-grad bio je po svojem
polozaju najbliži materi zemlji, Hrvatskoj;
po su u nj i najprije doprle zrake ilirskog
pokreta. U njem se sedamdesetih godina
osnovalo prvo čitalačko društvo u Istri,
prva „narodna čitaonica“. Od ovih godina
sve se više počinju osnivati ovakova
društva po istarskim gradićima i selima a
danasm imademo, hvala Bogu i rođodjublju,
gotovo u svakom ovećem gradiću i selu,
gdje imade nekoliko požrtvovnih muževa,
narodnu čitaonicu. (Daljnje sledi.)

Hrvatsko!!! Kad ste već u talij. taboru, vi niste više dužni polaziti mislu ni crkvi, vasa je pače dužnost crkvi „bulegom“ smatrati i nazivati; svete sakramente primati — kad ste već jednom u njihovom kolu — za vas će to biti glupost, pače gdje i kada možete, sve to možete i morate smjeju izvrgavati. Ne vjerujete li to? Vidite naše lošinjske „Talijane“: stariji se tih načela vjerno drže, a mladijih hrvatski učenici, nastoje ih u tome koliko mogu bolje slijediti. Pače naši mladi „Talijanci“ polaze daje: oni će ići u crkvu, no nije hrvatska kultura uči, da se tu ponosaju bezobraznije i bezstranne, nego li bi se ponašao kodjasi jedan iz „barbarski“ Hrvatske u staji medju konjima! Možda ne vjerujete? E onda sigurno niste nikada imali čast poznavati pobliže djecu talij. kulture. — Naprotiv je nama Lošinjanom, koji smo toli sretni, da takvo blago (pažite u kojem značenju uzmete ovu riječ) u svojoj sredini posjedujemo. Nama je svima još živo u pameti, kad su pred 2 ili 3 godine naši mladi Garibaldijevci, učili izlet na susjedni nas otok Ilovik, svakako tom misijom, da i u ono čisto hrvatsko mjesto unesu talij. kulturu. Na čelu im je bio miljenik današnjih naših starih i mladih širitelja talij. kulture, sada puno-naslovni g. dr. Voltolina (Nota bene: taj toliko razvijani doktorat stekao je u Italiji, jer u Austriji se ga ne stice bez mature). Kad su svoju kulturnu misiju u mjesnu izvršili (!), htjeli su da svakako i tu ostave trajan spomenik svoje kulture i svjedočanstvo moralnih svojih krieposti, te u tamošnjoj crkvi učinile ono, što se nama „barbarima“ grusti i spomenuti; učinili su ono, čega bi se do dna duše stidio, i najgori i najpokvareniji hrvatski fakin. — Vi nekoji naivni Hrvati, klimatične glovam i nećete moći pojmiti te kulture! Alaj ste mi čudni! Zar kultura, koja je mogla odgojiti jednog Luchenia, Caseria, Brescia itd., nije kadra, da nam Lošinjanom priušti makar nješto i smjernije junake?

Ovo što užvrdimo živa je istina, a neka nitko nemisli, da nas pri tome vodi zloba. Ne, nema tu zloba, nego nam se radolubno sreće para od boli, a pamet smućuje, kad ovakva čejad u ime tobožne kulture sili naš narod, — kad već nemože milom, a tada varkom i zastrasanjem — da zaboravi i zataji svoj jezik i svoju narodnost. — Na svetu je žalbože od uvjek bilo tako: da je velika većina ljudi volila slijediti laž i opacinu, nego li istinu i kriepost. Taj je put uvjek najkomodniji!

Hrvatskomu narodu, dosada hvala Bogu u velikoj većini, narodu nabožnemu, plemenitu, moralnu i upravo golubinju čudi, htjeli bi ti samozvani nosioци kulture, silom narinuti kulturu one zemlje, gdje su bani bezverstvo i lopovština, gdje su svaki dan na dnevnom redu razbojstva i kradje. — Pitajte svakoga pojedinca, koji je pulova o tom blaženom zemljom, o njezinim prilikama, pa će vadi svaki znati reći, koji je grad pokvareniji, gdje je veća pogibelj za čovjeka, i za njegovu imovinu. Nemoral je tamo zahvalio, malom iznimkom, sve slojeve naroda. — Neka nam reće po duši svaki: na kakvom moralnom stupnju, kakove pojmove o pravici i moralu mora imati onaj narod, koji se odusvijjava za jednoga razbojnika. Musolini i koji ustaje na obranu za jednog ubojicu i tatu bivšeg zastupnika Palizzola? — Mi se u to nijihovo smjeće nebi dirali; ali kojim pravom dolaze oni k nama uime kulture? Ajte s mlijem-Bogom vi i vaša kultura! Bježe daleko od nas s kulturom, koja odgaja takove junake, a koja bi pozivnicih nas dobiti i milokrvni narod. — Kultura ta ide za tim, da puku našemu izčupa iz srca vjeru i moral, da ga liši patrijarhalne njegove plemenitosti i dobrote, da ga lisi njegovog jezika i liepih narodnih običaja, pa da ga izjednači naša — talijanskog.

Ali još nam je pješto napomenuti: blagopokojnu našu caricu i kraljicu! Na Du kultura talijanska u istinu radija ovakovim plodovima, o tom su nas i opet nastojali osvjeđati, sami naši mladi Talijani, i moramo priznati, to im je uspjelo. — Naši c. o. franjevcji imaju malu jednu ladiju, na kojoj je utisnuto ime hrvatski i hrvatski bojama. Premda našim „Talijanima“ danonice pred nosom na ovećoj jednoj ladji više se madjarska zastava, to im ta ipak ni najmanje ne uzrujava zivce. Ali u svojoj pravednosti nisu mogli viditi skromni hrvatski napis na maloj jednoj ladici, već junaci kavkovi jesu, nisu imali mira, doši nisu ovih dana u noći, iztrgali napis. I jer su se bojali, da ne bismo možda posumnjali, te nije to djelo talij. kulture, htjede ostaviti siguran znak, po kojem ćemo moći stalno zaključiti, da je to junacство, cvjeta mlade talij. inteligencije; i ostavise u istinu u sred. ladice nesumnjivi znak talijanske kulture; učinile ono, što je nas „barbare“ Hrvate stid i napanomeni; izjednacile su se sa poznatom četvoročniom životinjom, kojoj je najveći užitak valjati se u svomem blatu!

Da, braćo Hrvati, ovakove prosvjetitelje naroda odgajaju talijansku kulturu, a žalibote njihovi politički oči, gledaju bez prikora i s veseljem u ovu njihovu uzdanici. — Hrvatski narode, Bog te oslobođio od ovakvih prosvjetitelja! Tjerajdaleko od sebe ovakove bezsramnike, i čuvaj se ih, jer po plodovim njihovim poznavi tis ih!

Mi pak i ovaj put, na način stoga Rimjanina, završujemo ove naše redke i neprestajemo vaspiti: hrvatskih nam škola treba za nasu djecu; dok tih ne imamo, nad našim će narodom ujek lebdeći pogibelj pogubne talijanske kulture!

Sjećajte se „Družbe SV. Cirila i Metoda“ za Istru

Pogled po Primorju.

Puljsko - rovinjski kotar:

Ravnateljstvo c. kr. pošte i brzjava u Trstu pripozalo nam je na naše razne pritužbe glede uporabe njemačko-talijanskih poštanskih potvrđnicu sliedeće rješenje, koje donosimo doslovno: u Trstu, dne 2. settembra 1902. Št. 34144. — Ugleđnomu uredništvu lista „Nasa Sloga“ u Puli. Oziron na dopis de praes. 14. julija 1902 saobjeće se uglednomu uredništvu, da je podpisano c. kr. ravnateljstvo pošta i brzjavna dotično činovnike c. kr. poštanskog i brzjavnoga ureda Pul, koji su priklopljene predstavice uradili na njemačko-italijanskim, mjesto na njemačko-hrvatskim tiskovinama, primjernom strogošu kaznilo.

Dalje se opaža, da je spomenuti c. kr. poštanski i brzjavni ured sada sa tiskanicama za hrvatske poštanske punoću previdjen.

C. kr. dvorski savjetnik i predstojnik:

Felicetti.

Uvlek isti! Dne 27. prošlog mjeseca odaslao je netko u Ljubljani na upravu Slovenskog Naroda“ K 12.80. Na hrvatski izpunjeni naputnicu dobila je strančka njemačko-talijansku potvrđnicu broj 4734, premda imaju činovnici nalog izdavati na ovakove naputnice hrvatsko-njemačke postvrdnice. Ali činovnici pod upravom sastanjenja gospodina upravitelja za te načine nemare. Vidjet ćemo, kako će to dugo idti!

Odbor za postignuće spomenika cesarjev Jelisavu u Puli priređuje dne 7. t. m. koncert u vrtu gostione „Zur Stadt Pola“, a dne 10. t. m. u 10 sati jutro u stolnoj crkvi misu-zadušnicu za

mjestu za uzlikiru cijenu od 12.50 kruna (od 12.50 kruna za pjevanje). — za pjevanje obdržavati će se u tamnoj crkvi. Naseg sveobčinskom uredu dne 9. septembra 1902. sati prije podne. Ponudba zaista najveća hvala je načinu imadžem pjevanja. — Da, i na kulturu te je ilepo ovuda, osim u crkvenom pjevanju. — Ova svota će se povući na 12.30 krunu onomu, koji bude gradnju zadobio. — Kod prve ponude valja položiti jamčevinu od 615 kruna t. j. 5% od uzlikne cijene. Ova svota će se povući na 12.30 krunu onomu, koji bude gradnju zadobio sto će odgovarati 10% od uzlikne cijene. — Jamčevinu može se položiti koliko novcu tolj u vrijednostnom papiru. Gradnju će se odati onomu, koji se bude činio najboljim pa i nebio najcjenijim.

Nacrt, proracun, opise itd. može se razvijiti u občinskom uredu u Plominu. — Lovor bi mogao i oveće, te izvadjali, a k tom tamburski sbor imadžem malo sp

Porečki kotar:

Porečki kotarski poglavari odlaži U trčanskom „Cifatu“ čitamo, da je imanovan c. kr. kotarski poglavari u Poreču g. Lasciac nadsvjetnikom kod c. kr. redarstva u Trstu i to na mjesto umirovljenog nadsvjetnika redarstva g. Budina. Rečeni lisi piše tim povodom o g. Lasciacu: „Osoba, koja imade zamjeniti g. Budinu opravdava najbolje nađe. Kotarski kapetan Lasciac, Talijan po narodnosti Gorican po rodu, pokazao se je svuda u pokrajini uzornim činovnikom, čija otvorenina inteligencija i nepristranost odgovaraše uvek brizi, da izdrži najbolje odnosaje sa svakim stalištem pučanstva političkih kotara, u kojih je služio. Iz Poreča, gdje je nekoliko godina upravljao onim kotarskim poglavarstvom, piše nam, da će biti vrlo težko zamjeniti dosljedno kotarskog poglavara Lasciaca.“

Njegovo imenovanje radi dobe, u koja pada, radi dosjedanstva, koje zauzimije još mlad, moglo bi biti znamenjem sintomatističkim.

Tako eto piše list, koji nije nikada tajao svojih irredentističkih načela, o sasdaršnjem c. kr. kotarskom poglavaru u Poreču i o novoimenovanom nadsvjetniku kod c. kr. redarstva u Trstu, t. j. o zamjeniku ravnatelja c. kr. redarstva u Trstu!!

Ako irredenta tako sude o c. kr. visini činovnih u Primorju — onda sto želi još više, sreć moje??

Hrvatska čitaonica u Sv. Lovreču pazeničkom obdržavali će dne 7. septembra t. g. u 10 sati u jutro svoju redovitu glavnu skupštinu sa slijedećim dnevnim redom: 1. Pozdrav predsjednika. 2. Izvješće tajnici i blagajnika. 3. Izbor nove uprave. 4. Možebitni predlozi. Pozivlje se p. n. g. članove da mnogobrojno prisustvuju ovoj skupštinji.

Voloski kotar:

Iz Voloskoga, mjesecu augusta 1902. — Odkada Hrvati upravljaju mjestnom občinom Volosko, ova napreduje danonice sve više na gospodarskom i kulturnom polju. Posuduviđi popravljene prolaze, popravljene ceste, nove ceste, nove ili popravljene zgrade. — U Opatiji: dize se ponosito občinski trg, dograđen je novi komad škole, izgotavlja se veliko novo groblje, do mala bit će sagradjena između mula i ville Lazarini liepa ribarnica itd. — U Voloskom: sagradjena je liepa župna kuća i prostorje za občinski ured, nad samim morem u Crikovici je ilepo uređena klaonica, povećano je groblje za najmanje polovicu staroga groblja, kud se moglo, popravilo se kanale itd. — U Voloskom i Opatiji reguliraju se po mogućnosti ulice, šetališta itd. — sad se radi opetno o gradnji paralelne ceste nad Voloskom i Opatjom i sveobčoj kanalizaciji, i električnom tramvaju itd. — Opet velika je skrb za duševni napredak stanovnika, za škole, osobito za školu u Voloskom, koju se mora uži sate natezanje naših protivnika dobiti prije ili kasnije, (za sada imadžem školu sv. Cirila i Metoda, koju su sagradili nekoji naši rođaci i za koju takodjer občina nesto

Pazinski kotar:

Na c. kr. glavnom poreznom uredu u Pazinu imadžem promjenju. Bio je naime premješten jedan pristav, koji nije govorio ako ne pod „moraš“ i slabu hrvatski, a imenovan takav, koji ne zna niči hrvatski. Pazinski porezni kotar broji 93% Hrvata, 7% Talijana. Pitamo li činovnike vješt našem jeziku, odgovaraju nam: Ne imamo njih! Pita li koji naš mladić, primite me u vježbenika, odgovaraju mu: Ne ćemo te. I tako dobivamo uvjek i svuda c. kr. — Talijan. Dražba za gradnju pučke škole u Plominu. Občinsko glavarstvo razpisuje natječaj za gradnju pučke škole u onom

želi vlada, da se razpravi u njezinom smislu, nudajući svoje glasove tražeći od nje bogato uzdaje, a ne dobiti li što traže, tada tek taralibasaju po svojih novinah, da su stupili proti vladi u opoziciju i da će proti tom i tom predlogu glasovati. Već im je bilo više puta predbačeno, da igraju u Beču ulogu mesečara ili trgovaca, koji nudaju svoju robu uz preterane cene, koje im nemože dati ni inače susretljiva im vlada.

Oni su dakle opozicionaci od šale, te imava pravo rimski list što im se podrugiva.

Knjizhevne vesti.

Matične knjige. Tko si još nije nabavio ovogodišnje knjige „Matica Hrvatske“, nek se obrati na tiskaru J. Krmpotić i drug., Pula, via Sissano, koja ima još više primjeraka na razpolaganje.

Rat Hrvata s Madjarima godine 1848.-9. Knjižara „Dioničke tiskare“ u Zagrebu izdala je veoma krasnu knjigu pod naslovom „Rat Hrvata s Madjarima god. 1848.-9.“ Ova je knjiga ukrašena sa 16 finih slika, koje nam prikazuju glavne zgodbe onog doba, kad je neumrli ban Jelačić, koji je bio duša onih vremena, zavilao mač pred svojim narodom na obranu domovine.

U toj knjizi opisan je rad i djelovanje bana Jelačića. Knjiga zaprema 445 stranica, a cijena joj je samo K 3-80.

Najtoplijie preporučujemo tu knjigu, te pozivljemo svakoga, koji znaće čitati, da si ju po mogućnosti nabavi. Ona će mu biti liepa zabava za vrijeme odmora, a istodobno naći će u njoj dosta nauke o prošlosti „Liepe naše domovine“.

Tvornica pokućstva

dvorskog dobavljača

IGNACIJ KRON

Trst - Beč.

Tvornica u Beču u vlastitim zgradama.

Kuća utemeljena god. 1849.

Na zahtjev šalje badava: ilustrovane popise, originalne nacrte osnova, pregled sobnih namještaja. Najveća solidnost, elegantnost i jestina cijena.

Čvrste stiskaonice

(preše) za vino

svaké veličine i mastionice za grožđje, kao i druge strojeve svake vrste, oruđje i materijal dobiva se u zalihi tvrdke

Živic i dr.

Via Commerciale br. 2 u Trstu.

oooooooooooo

Prvo slovensko skladište pokućstva

Antona Černigoj

Trst

Via di Piazza vecchia 1, u kući Moretti, podružnica stolarske zadruge u Černigoju.

Skladišta u Solkanu - Trstu.

Tvornica sa strojevnim obratom.

Svaka je konkurenca nemoguća jer je pokućstvo iz prve ruke.

Na prodaju je

POSJED

u blizini grada Pule uz vrlo dobre uvjete. — Tko ga želi kupiti, neka se obrati na častnog g. paroha u Peroju, koji će mi dati sve moguće podatke. — Isti se posjed može podijeliti i u tri diela.

Blag. gosp.

GABRIJEL PICCOLI,

lekar, ...

tvorec založnik M. svet. pepeza

v Ljubljani.

Potprijeđujem sprejem stečenje tinkture za želodec, katero moram najtoplje vsakomu proporocati, k jih rabim jo že od leta 1878. in zmiraj mi je kot izborno učinkuječe zdravilo služila pri želodčinah in črevnih boleznih.

Kranj, 13. maja 1897.
Miroslav Leitner c.kr. davori blagajnik.

Z uporabo Vaše izborno tinkture za želodec sem rešen skoro dve lete trajajoče želodčne bolezni tek sem popolnoma ozdravel, kar z lahko vestejo potrijebam, in to tinkturom za želodec le proporocam vsem, ki trpe na želodčni bolezni.

Strassoldo (Primorsko) 6. marca 1898.
1 Karol grof Strassoldo.

Še prodaja v lekarnah v Gorici, Tolminu, Trstu, Štari in Dalmaciji po 30 vin. steklenici.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—